

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **B. U.**, zastoupený Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur., advokátem se sídlem Karolinská 2, Praha 8, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2014, č. j. 4 A 49/2014 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (stěžovatel) podal dne 28. 11. 2014 u Nejvyššího správního soudu prostřednictvím jím zvoleného právního zástupce kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2014, č. j. 4 A 49/2014 – 40, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2014, č. j. KRPA-347962-15/ČJ-2014-000022, kterým byl stěžovatel dle § 124b odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zajištěn za účelem vycestování na dobu 60 dnů ode dne omezení osobní svobody.

V kasační stížnosti stěžovatel pouze odkázal na obecné důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a doplnil ustanovení dalších právních předpisů, jejichž porušení se měl městský soud zamítnutím žaloby dopustit. Stěžovatel přitom neuvedl žádné konkrétní skutkové či právní důvody podřaditelné pod předmětná ustanovení soudní řádu správního. Stěžovatel poznamenal toliko to, že kasační stížnost blíže doplní o konkrétní důvody a argumenty na výzvu zdejšího soudu. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 11. 12. 2014, č. j. 5 Azs 193/2014 - 10, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu. Stěžovatel byl zároveň poučen o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 16. 12. 2014. Poslední den stanovené měsíční lhůty připadl na 16. 1. 2015. V dané lhůtě

ani později však stěžovatel kasační stížnosti nedoplnil. Ani o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti stěžovatel nepožádal.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publikovaném pod č. 152, sv. 42 Sb. ÚS uvedl, že „(...) *tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena*“. Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnil. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti ve stanovené lhůtě není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. ledna 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu